

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupeného Mgr. Radimem Strnadem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 4. 2014, č. j. MV-100480-4/SO-2012,

t a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 7. 6. 2012, č. j. OAM-49732-20/DP-2011. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce a podle ustanovení § 46 odst. 1, ve spojení s § 56 odst. 1 písm. h), zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů,

ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neudělil žalobci povolení k dlouhodobému pobytu s ohledem na zjištění skutečností nasvědčujících tomu, že cizinec hodlá povolení k dlouhodobému pobytu zneužít k jinému účelu, než byl uveden v žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu.

I. Obsah žaloby

Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterým se cítil být přímo zkrácen na svých právech, a nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozhodnutí, jak jej provedla žalovaná. Žalobce namítal, že v rámci podaného odvolání rozporoval závěr správního orgánu I. stupně, že by v jeho případě byly naplněny důvody pro zamítnutí žádosti dle § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců spočívající v tom, že žalobce namísto výkonu funkce jednatele bude vykonávat závislou činnost pro stavební družstvo ODANSTAV, se sídlem U Dráhy 161/16, Ostopovice (dále též „stavební družstvo ODANSTAV“). Poukázal na skutečnost, že žalovaná v napadeném rozhodnutí k tomuto uvedla, že zneužití povolení k dlouhodobému pobytu k výkonu závislé činnosti konkrétně pro stavební družstvo ODANSTAV sice správní orgán I. stupně neprokázal, nicméně k zamítnutí žádosti dle § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců stačilo samo zjištění, že žalobce hodlal povolení k dlouhodobému pobytu zneužít. Žalobce měl za to, že ve vztahu k úvahám ohledně zneužití povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu nemohla žalovaná tuto skutečnost v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze konstatovat, aniž by ji blíže odůvodnila. Takový postup by byl výrazem libovůle správního orgánu v rámci zákonem dané možnosti správního uvážení. Napadené rozhodnutí tedy mělo dle žalobce obsahovat úvahy, které by reálně potvrdily závěry správních orgánů o tom, že žalobce hodlal povolení k dlouhodobému pobytu zneužít k jinému účelu. Vzhledem k tomu, že důvody uvedené správním orgánem I. stupně vzala žalovaná za neprokázané, avšak sama žádné konkrétní důvody neuvedla, považoval žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Z výše uvedených důvodů proto žalobce závěrem navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalované, jakož i jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a uložil žalované povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

II. Vyjádření žalované

Žalovaná ve svém vyjádření k podané žalobě uvedla, že dle jejího názoru bylo napadené rozhodnutí odůvodněno dostatečným způsobem. V průběhu řízení o žádosti žalobce bylo náležitě prokázáno, že žalobce neměl o společnosti ANGEL M & N s.r.o., se sídlem U Dráhy 161/16, Ostopovice (dále jen „společnost ANGEL M & N s.r.o.“), ani o její činnosti žádné povědomí, ačkoli dle žádosti a doložených dokladů měl v této společnosti vykonávat funkci jednatele. S ohledem na výše uvedené proto žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

III. Posouzení věci krajským soudem

Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 *in fine* zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že žalobce souhlasil s rozhodnutím o věci samé bez jednání a žalovaná ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy nevyjádřila nesouhlas s takovým projednáním věci, ačkoli byla poučena o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.

Podle ustanovení § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalované v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci je podstatou sporu posouzení náležitostí žalobou napadeného rozhodnutí s ohledem na žalobcem tvrzenou nepřezkoumatelnost odůvodnění napadeného rozhodnutí žalované a hodnocení, zda žalovaná dostatečným způsobem odůvodnila své úvahy stran možného zneužití povolení k dlouhodobému pobytu žalobcem k jinému účelu než k účelu uvedenému v podané žádosti.

Podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců cizinec, který hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu. Nové povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případech uvedených v § 33 odst. 1 nebo 3 s výjimkou případů uvedených v § 42 odst. 2. Cizinec, který hodlá na území pobývat za účelem podnikání, může o takovou změnu požádat, pokud je držitelem platného povolení k dlouhodobému pobytu a na území pobývá po dobu delší než 2 roky.

Podle ustanovení § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců platí pro povolení k dlouhodobému pobytu obdobně § 31 odst. 1 a 4, § 33, 34, 37, 38, § 55 odst. 1, § 56, § 58 odst. 3 a § 62 odst. 1 vztahující se na dlouhodobé vízum.

Podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců ministerstvo dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, cizinci neudělí, jestliže jsou zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec po skončení pobytu stanoveného dlouhodobým vízem neopustí území nebo že dlouhodobé vízum hodlá zneužít k jinému účelu, než je uveden v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Ze správního spisu v dané souvislosti vyplynulo, že žalobce pobýval na území České republiky nejprve na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání

s platností od 17. 9. 2004, dále na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem výkoný manažer s platností od 17. 9. 2006 a naposled na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem zaměstnání s platností do 31. 7. 2011 (pozn.: *zvýraznění potvrzením doplněno krajským soudem*).

Dne 4. 7. 2011 podal žalobce v souladu s ustanovením § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců žádost o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu, a to za účelem podnikání. V tiskopisu žádosti žalobce uvedl do kolonky č. 15, nazvané jako účel pobytu, „vc/36“. Dle značení v Cizineckém informačním systému se jednalo o účel podnikání - účast v právnické osobě (pozn.: *zvýraznění potvrzením doplněno krajským soudem*). K žádosti žalobce doložil doklad o tom, že byl jmenován jednatelem společnosti ANGEL M & N s.r.o. a dvě potvrzení o výši příjmu ze závislé činnosti vydané dne 20. 6. 2011 a dne 21. 11. 2011 stavebním družstvem ODANSTAV. Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Brně pak vydala žalobci dne 24. 6. 2011 rozhodnutí o povolení k zaměstnání, č. j. BMA-697/2011-za, platné do 31. 7. 2012, a to u zaměstnavatele ODANSTAV, stavební družstvo.

Dne 15. 5. 2012 provedl správní orgán I. stupně se žalobcem ve smyslu § 169 odst. 2 zákona o pobytu cizinců výslech (viz protokol č. j. OAM-49732-17/DP-2011). V rámci své výpovědi žalobce uvedl, že pracuje u firmy ODANSTAV jako uklízeč a pomocný dělník. Na otázku, zda hodlá v této výdělečné činnosti pokračovat i do budoucna, žalobce odpověděl, že ano, chtěl by i nadále pracovat u firmy ODANSTAV. Žalobce dále popsal svůj běžný pracovní den. Výkon práce provádí u Sv. Anny, kde je stavba, kde uklízí. Na dotaz, co mu říká společnost ANGEL M & N s.r.o., nedokázal žalobce odpovědět, název společnosti mu musel být napsán na papír, následně odpověděl, že to je firma, kde si vyřizuje papíry k práci. Na dotaz, kdy výše uvedená společnost vznikla, žalobce odpověděl, že neví a že se na jejím vzniku žádným způsobem nepodílel. Na dotaz, jakým způsobem se stal jednatelem společnosti ANGEL M & N s.r.o., žalobce odpověděl, že chtěl práci, tak šel za O. I. a on mu ji nabídl a řekl mu, že by se v podstatě znovu jednalo o úklidové práce. Žalobce dále nevěděl, kde má společnost ANGEL M & N s.r.o. sídlo, nebyl schopen uvést, kolik má tato společnost společníků nebo jednatelů, ani kolik je její základní kapitál. Žalobce taktéž nevěděl, jaký je předmět činnosti společnosti ANGEL M & N s.r.o.

Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 7. 6. 2012, č. j. OAM-49732-20/DP-2011, žádost žalobce dle ustanovení § 46 odst. 1, ve spojení s § 56 odst. 1 písm. h), zákona o pobytu cizinců zamítl s odůvodněním, že byly zjištěny skutečnosti nasvědčující tomu, že cizinec hodlá povolení k dlouhodobému pobytu zneužít k jinému účelu, než byl uveden v žádosti. V této souvislosti správní orgán I. stupně uvedl, že z výsledku žalobce (zachyceného v protokolu ze dne 15. 5. 2012, č. j. OAM-49732-17/DP-2011) zjistil, že žalobce pracuje jako uklízeč a pomocný dělník u ODANSTAV, stavební družstvo, a hodlá v této činnosti pokračovat i do budoucna. Žalobce nedokázal odpovědět na dotazy ohledně společnosti, jíž měl být jednatelem, a uvedl, že pro danou společnost zatím nic nedělal, neměl pracovní dobu a nebyl za tuto funkci nijak odměňován. Dle správního orgánu I. stupně tak bylo z provedeného dokazování zřejmé, že žalobce funkci jednatele nevykonával, a hodlal zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než byl uveden v žádosti, tedy k výkonu závislé práce pro stavební družstvo ODANSTAV, namísto výkonu funkce jednatele ve společnosti ANGEL M & N s.r.o.

Žalobce se proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně bránil odvoláním, v němž namítal, že ustanovení § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců směřuje ve vztahu k novému účelu pobytu do budoucna. Do vydání rozhodnutí o udělení tohoto nového povolení tedy cizinec nemusí plnit nově deklarovaný účel pobytu, neboť to znění daného ustanovení nepředpokládá. Z výsledku provedeného dne 15. 5. 2012 přitom vyplynulo, že žalobce měl obecnou povědomost o fungování společnosti ANGEL M & N s.r.o. Navíc správní orgán I. stupně dle názoru žalobce své závěry ohledně zneužití povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, a to k výkonu závislé práce pro stavební družstvo ODANSTAV, dostatečně neodůvodnil.

Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí konstatovala, že v posuzovaném případě nebylo rozhodující zjištění, že žalobce nevykonával před vydáním napadeného rozhodnutí žádnou činnost pro společnost ANGEL M & N s.r.o. Rozhodující byla skutečnost, že žalobce nebyl schopen o této společnosti uvést ani základní údaje, což představovalo závažnou okolnost nasvědčující tomu, že hodlá zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než byl uveden v žádosti o udělení povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobce v průběhu výsledku uvedl, že chce a bude pokračovat ve výkonu závislé práce. Správní orgán I. stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí sice uvedl, že žalobce hodlá povolení k dlouhodobému pobytu zneužít k výkonu závislé činnosti konkrétně pro stavební družstvo ODANSTAV, což prokázáno nebylo. Dle názoru žalované však byla skutečnost, pro koho konkrétně bude žalobce výkon závislé činnosti vykonávat, zcela bezpředmětná. Rozhodující bylo samo zjištění, že žalobce hodlal povolení k dlouhodobému pobytu zneužít a že se jednatelem společnosti ANGEL M & N s.r.o. stal pouze formálně s cílem obcházet zákon o pobytu cizinců.

V návaznosti na výše uvedené pak žalobce v podané žalobě nesouhlasil s odůvodněním napadeného rozhodnutí, a to především z toho důvodu, že ve vztahu k úvahám ohledně zneužití povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu nemohla žalovaná tuto skutečnost v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze konstatovat, aniž by ji jakkoli blíže odůvodnila. Vzhledem k tomu považoval žalobce napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné.

Krajský soud k takto formulované žalobní námitce na úvod připomíná, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí může nastat z důvodu jeho nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí. V případě nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů pak soud posuzuje, zda se žalovaná v rozhodnutí vypořádala se všemi žalobcem uplatněnými okolnostmi a zda srozumitelným způsobem uvedla, jaké skutečnosti vzala při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčila, jakými úvahami byla ve svém rozhodování vedena, o které důkazy opřela svá skutková zjištění a které důvody ji vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí.

Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je přitom možno seznat, jakými úvahami byla žalovaná ve své rozhodovací činnosti vedena, jakými skutečnostmi se zabývala a jaké důvody ji vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. V odůvodnění napadeného

rozhodnutí žalovaná popsala dosavadní průběh řízení, shrnula obsah odvolání žalobce a ve třetí části odůvodnění reagovala na jednotlivé odvolací námitky žalobce a podrobně je vypořádala. V této souvislosti žalovaná konkrétně uvedla, že rozhodující v daném případě byla skutečnost, že žalobce nebyl schopen o společnosti ANGEL M & N s.r.o. uvést ani základní údaje (včetně sídla, toho, čím se obchodní společnost vůbec zabývá a kolik má jednatelů, společníků či zaměstnanců) a při výsledku uvedl, že se jednatelem této společnosti stal tak, že *„došel za O. I. a on mu nabídl práci a že by v podstatě dělal to, co doposud, tedy uklízel“*. Žalovaná tak dospěla k závěru, že žádost o povolení k dlouhodobému pobytu žalobce za účelem podnikání – účasti v právnické osobě byla podána účelově s cílem zneužít takto získané povolení k jinému než povolenému účelu. Naopak zjištění, že žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí žádnou činnost pro společnost ANGEL M & N s.r.o. nevykonával, nebylo ve věci rozhodující a nemělo na posouzení žalované žádný vliv.

K samotnému účelu, pro který měl žalobce povolení k dlouhodobému pobytu zneužít, pak žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že správní orgán I. stupně sice neprokázal, že by tímto účelem měl být výkon závislé práce konkrétně pro stavební družstvo ODANSTAV. Zároveň však vzápětí doplnila (a krajský soud se s tímto hodnocením v plném rozsahu ztotožňuje), že okolnost, pro kterého konkrétního zaměstnavatele bude žalobce závislou práci vykonávat, byla pro danou věc bezpředmětná. Správní orgány na základě provedení dokazování zjistily skutečnosti nasvědčující tomu, že žalobce hodlá zneužít povolení k dlouhodobému pobytu k jinému účelu, než uvedl v žádosti. Vycházely přitom primárně z výpovědi samotného žalobce, který v rámci svého výsledku v průběhu správního řízení (viz protokol ze dne 15. 5. 2012, č. j. OAM-49732-17/DP-2011) sám vypověděl, že pracuje u ODANSTAVu jako uklízeč a pomocný dělník a že by chtěl v této činnosti i v budoucnu pokračovat. Z jeho výpovědi také vyplynulo, že funkci jednatele ve společnosti ANGEL M & N s.r.o. ve skutečnosti vůbec nevykonává a o chodu této společnosti nic neví. Není tedy pravdou tvrzení žalobce, že by v žalobou napadeném rozhodnutí nebylo dostatečně odůvodněno, z jakého důvodu správní orgány dospěly k závěru, že žalobce hodlá udělený dlouhodobý pobyt zneužít k jinému účelu, než jaký uvedl v podané žádosti, a o jaké konkrétní skutečnosti se takto zjištěné obavy správních orgánů opíraly.

Pokud pak žalobce v podané žalobě dále vytýkal žalované projev libovůle v rámci její vlastní rozhodovací činnosti, krajský soud ani této žalobní námitce nepřisvědčil. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (k tomu srovnej rozhodnutí ze dne 31. 7. 2008, č. j. 2 As 55/2007 - 77, a ze dne 4. 5. 2006, č. j. 2 As 31/2005 - 75, obě dostupná na www.nssoud.cz) je v této souvislosti patrné, že správní orgány nemohou vlastní úvahou rozšiřovat zákonné podmínky pro splnění zákonem stanoveného účelu. V projednávaném případě přitom žalovaná v rámci vlastního hodnocení naplnění zákonných podmínek dle § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců nevybočila ze zákonem stanovených mezí, z napadeného rozhodnutí jsou patrné závěry, které žalovaná ve vztahu k uplatněným námitkám žalobce, jakož i k vlastní aplikaci ustanovení § 56 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců, zaujala a na základě jakých konkrétních skutečností k těmto závěrům dospěla. Správní orgány se tak při svém rozhodování nedopustily rozšíření podmínek nad rámec stanovený zákonem o pobytu cizinců, ani nepožadovaly splnění podmínek, které zákon žadateli o udělení povolení k dlouhodobému

pobytu neukládá. V daném případě tedy dle krajského soudu nedošlo ani k namítanému porušení zákazu libovůle.

IV. Závěr a náklady řízení

Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Úspěšné žalované žádné náklady řízení nad rámec její úřední činnosti nevznikly, a proto krajský soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. července 2016

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu